

**SVEIKATOS SISTEMOS SRITIES VYKDOMOSIOS VALDŽIOS INSTITUCIJŲ,
DARBUOTOJŲ IR DARBDAVIŲ BEI JŲ ORGANIZACIJŲ ATSTOVŲ
SUSITARIMAS
DĖL SOCIALINIŲ, EKONOMINIŲ IR DARBO, MOKYMO IR KVALIFIKACIJOS
TOBULINIMO PROBLEMŲ SPRENDIMO 2014 M.**

2014 m. d.
Vilnius

Sveikatos srities vykdomosios valdžios institucijų, darbuotojų ir darbdavių bei jų organizacijų atstovai (toliau – sveikatos srities vykdomosios valdžios atstovai, darbuotojų atstovai, darbdavių atstovai, visos kartu toliau – šalys), įgyvendindamos šalių 2013 m. gegužės 7 d. susitarimo „Dėl tarpusavio trišalės socialinės partnerystės pripažinimo ir vystymo“ 1.4 punktą, 2014 metais susitaria spręsti šiame susitarime nurodytas socialines, ekonomines ir darbo, mokymo ir kvalifikacijos tobulinimo problemas:

I. Socialinės problemos ir jų sprendimo būdai:

1. Įvertinti atvejus, kai nuo smurtaujančių asmenų (pacientų, jų atstovų ar trečiųjų asmenų) nukenčia sveikatos priežiūros įstaigų personalas. Nustatyti problemos apimtį ir organizuoti tarpžinybinį klausimo aptarimą, dalyvaujant visiems suinteresuotiems asmenims ir sprendžiant dėl vienos ar kelių alternatyvų taikymo: imtis iniciatyvos griežtinti smurtaujančių asmenų atsakomybę arba/ir inicijuoti įstatymų pakeitimus, sudarysiančius prielaidas ir finansines sąlygas sveikatos priežiūros įstaigose užtikrinti darbuotojų saugumą stebėjimo priemonėmis, nepažeidžiant pacientų teisių.
2. Dėti maksimalias pastangas sveikatos srityje dirbančių specialistų įvaizdžio visuomenėje suformavimui. Kaip pavyzdžiui, organizuojant viešųjų ryšių priemones, neišskirti gydytojų ir slaugytojų profesijų, akcentuoti vienodą visų profesinių kvalifikacijų specialistų svarbą teikiant kokybiškas paslaugas pacientams.
3. Skatinti diegti gerąją sveikatos priežiūros administravimo praktiką.

II. Ekonominės ir darbo problemos bei jų sprendimo būdai:

1. Tęsti sveikatos priežiūros ir farmacijos specialistų darbo ir poilsio laiko teisinio reguliavimo monitoravimą ir įvertinti galimybes siūlyti esamo reglamentavimo pakeitimus.
2. Lietuvos Respublikos darbo kodekso ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka pradėti kolektyvines derybas dėl šakos kolektyvinės sutarties, taikomos Lietuvos nacionalinėje sveikatos sistemoje veikiančioms valstybės asmens sveikatos priežiūros įstaigoms pasirašymo, įtraukiant, bet neapsiribojant, į sutartį šiuos klausimus:

- 2.1. sveikatos priežiūros specialistų ir pagalbinių medicinos personalo darbo apmokėjimo sistemos, paremtos darbo užmokesčio formavimu, orientuotu į darbuotojo pareigybę bei jai priklausančias darbo funkcijas, darbo intensyvumą, atsakomybės ir patiriamos darbe įtampos laipsnį, bet ne į darbuotojo asmenį ar formalų statusą, nustatymas; minimalios mėnesinės algos apskaičiavimo tvarkos nustatymas; darbo užmokesčio mokėjimo tvarkos nustatymas, kai darbuotojas pavaduoja kitą darbuotoją, ar kai darbuotojas pats mokosi; atokiuose regionuose dirbančių sveikatos priežiūros specialistų kelionės išlaidų kompensavimo galimybių analizė ir kompensavimo tvarkos nustatymas;
- 2.2. sveikatos priežiūros specialistų darbo krūvio formavimas ir nustatymas;
- 2.3. privalomo sveikatos priežiūros specialistų (ne tik licencijuojamų) profesinės kvalifikacijos tobulinimosi išlaidų apmokėjimo sureguliuavimas;
- 2.4. kitos šalims svarbios darbo, socialinės ir ekonominės sąlygos.

3. Pasitelkiant kompetentingų valstybės institucijų specialistus ir dalyvaujant darbuotojų atstovams, įvertinti teigiamus ir neigiamus aspektus bei galimybes išskirti slaugos paslaugų apmokėjimą, atskiriant nuo esamų kompleksinių paslaugų slaugos paslaugas, būtinas sveikatos priežiūros paslaugų užtikrinimui, o taip pat įvertinti poreikį išplėsti slaugos paslaugų sąrašą pirminėje sveikatos priežiūroje ir nustatyti slaugos paslaugų įkainį. Gavus teigiamas išvadas, rengti ar dalyvauti rengiant teisės aktų pakeitimus.

4. Pasitelkiant kompetentingų valstybės institucijų specialistus, įvertinti teigiamus ir neigiamus aspektus bei galimybes reglamentuoti teisę slaugytojoms savarankiškai, t.y. steigiant privačias įmones, teikti slaugos paslaugas.

5. Peržiūrėti teisės aktus, reglamentuojančius reikalavimus pareigybėms, priimant asmenis į vadovaujančias pareigas sveikatos priežiūros įstaigose. Įvertinti, ar keliama reikalavimai nediskriminuoja vienos ar kitos asmenų grupės dėl aplinkybių, nesusijusių su darbuotojų dalykinėmis savybėmis. Prireikus rengti ar dalyvauti rengiant teisės aktų pakeitimų projektus.

III. Mokymo ir kvalifikacijos tobulinimo problemos ir jų sprendimo būdai:

1. Didinti sveikatos priežiūros specialistų savivaldos organizacijų gebėjimus organizuojant sveikatos priežiūros specialistų kvalifikacijos kėlimą. Ieškoti būdų skirti sveikatos priežiūros specialistų kvalifikacijos kėlimui finansavimą (per specialiąsias biudžetines programas ar ES fondus).

2. Laiko, būtino privalomajam profesinės kvalifikacijos tobulinimui pagal galiojančią licencijų atnaujinimo tvarką apmokėjimo sąlygų analizė ir, jei reikia, papildomo reglamentavimo nustatymas.

3. Įvertinti naudą ir galimybes bei skatinti atskirą mokymo ir kvalifikacijos kėlimo organizavimą tiems darbuotojams, kuriems sugretinamos skirtingos funkcijos, reikalaujančios specialių žinių ir specialaus paruošimo.

4. Farmakotechnikų perkvalifikavimo sistemos kūrimas.

Sveikatos srities vykdomosios
valdžios atstovų vardu:

Darbuotojų bei jų organizacijų
atstovų vardu:

Darbdavių ir jų organizacijų
atstovų vardu:

Vytenis Povilas Andriukaitis

Aldona Baublytė

Gintautas Kligys

Ramūnas Darulis

Lina Ganatauskienė

Elena Kvedarienė

Erikas Mačiūnas

Albina Kavaliauskaitė

Laimutis Paškevičius

Kęstutis Petrauskas

Liutauras Labanauskas

Tadeušas Rodz

Darius Sadeckas

Danutė Margelienė

Alvydas Šeikus

Saulius Stripeika

Algirdas Radvila

Kęstutis Štaras

Aurelija Urbonienė

Jurgita Žiukienė

Dalis Vaiginas